Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De puella olim in francia equita[nti] in armis

urn:nbn:de:bsz:31-300764

Visual Library

et caſuũ ſublimiũ maria lubricitate. quo⸗
niã trepidaret tam ſublime aggredi faſti⸗
giũ quod dũ videtur virere cadit. et dũ ex⸗
tollit terminat fine repentino ſicuti ros/
qui ſubito deſiccatur. ❡A Niſi bñ in⸗
telligeret nõ fuiſſet in tanta conſtitut⁹ di⸗
gnitate ❡F ❡ Dignitas ex ſe improbos
neq̃ facere reuerendos/ q2 ex ſe dignitas
nihil habet virtutis nec virtus ex dignita
te. ſed propt virtutẽ dignitati dat honoꝛ.
Si enĩ aliquid boni a natura ineſſet di⸗
gnitati/ mali nõ preeſſent ſicut videmus
preeſſe ❡A Talem illũ credo fore pre⸗
latum ⁊ bñ intelligentẽ ❡F Utinã ta⸗
lis ſit cui⁹ opatio lingua mens ⁊ vita teſti
moniũ prebeãt dignitati. Apud deũ enĩꝫ
nõ eſt etas ſed actus vita ⁊ moꝝ dignitas
approbat ❡A Quare de illo tantũ du
bitas ⁊ inquiris ❡F ❡ Per ea que video
et audio iugiter in his regnis ⁊ in iſta ma
teria ❡A Quid vides? ❡F Uideo
prelatos ⁊ ſacerdotes veſtros armigeros ⁊
viros ſanguinũ effectos/ ſed quo iure ne⸗
ſcio. ⁊ tamẽ nup in ciuitate Rothomagñ.
audiui regem veſtrũ Henricũ vltimo vita
functũ ſtrennuũ mirabiliter prelatos ve⸗
ſtros arguentẽ/ ⁊ mordentẽ q2 ex eorũ in⸗
cumbenti officio nõ eſſent pacis amato⸗
res zelatores ⁊ pq̃ſitores/ ⁊ tamen veſtros
vidi prelatos magnos ⁊ audio bellatores
⁊ pridẽ quod deterius eſt piũ ⁊ charitati⸗
uum ſubſidiũ pro fide xpi iure datũ ⁊ con
tra hereticos cõuertendũ cõtra nos xpia
niſſimos cõuerſum et pro noſtra occiſiõe
erogatũ. quod mihi nedũ admiratõnem
inducit ſꝫ ſtuporẽ. Cuius mores tã euer⸗
ſos ꝯſidero recolens eius quod dicit Ber
nar. ad eugeniũ q2 hodie tot⁹ zelus eccl'ia⸗
ſticus feruere videt in tuendis poſſeſſiõi⸗
bus et dignitatibus. honoriq3 totũ detur
et ſanctitati nihil/ et de dei placito vltima
fit mentio/ et de iactura ſalutis cunctatio
nulla nec ſalubre putatur niſi quod ſubli
me. ⁊ nihil iuſtũ videtur niſi quod gloriã
redolet ❡A Probi ſunt vere/ ſed regis
⁊ principis imperio hec faciũt ❡F ❡ Di
xit petrus magna autoritate q2 magis deo
oportet q̃ hominib9 obedire. Non in foꝛ
titudine viri beneplacitũ erit deo/ ſed ſup
humilem ⁊ mãſuetum ⁊ timentẽ verba do
mini requieſcet/ ſpiritus eius/ et qui te in
vna maxilla pcuſſerit prebe aliã Iuxta il⸗
lud verbũ chriſti. Dedi genas meas euel⸗
lentibus et cõſpuentibus in me. Hic pre
coꝛ prelatis ⁊ ſacerdotibus tuis magis an⸗
nuentibus maieſtati q̃ veritati mente vt
reuoluant illud terrendũ euangeliũ. Niſi
iuſticia veſtra abundauerit magis q̃ pha
riſeoꝝ nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Qui
dixerit fratri ſuo racha reus erit iudicio.
Qui dixerit fatue reus erit gehẽne ignis.
Si pro tam modica iniuria gehennã p⸗
uocauit/ quid pro tantis ſtragibus ⁊ exe⸗
crabilib⁹ homicidijs ⁊ alijs guerre diſcri⸗
minibus? Cogitent ecõuerſo ſi veri ſacer⸗
dotes ⁊ pontifices pacem pſuaſiſſent a tẽ
pore Odoardi citra/ quanta ⁊ qualis eẽt
militia ⁊ nobilitas chriſtiana. ⁊ ſi pro xpi
fide augenda expoſita vt rex noſter diſpo
ſuerat/ quãtus fructus vbi nunc luctus?
Cogitent de ſatiſfactõne vbi in ſeuitia p
ſeuerant. ❡ Finit.

❡ Opus quoddã col

latiuũ de quadã puella que olim in Fran
cia equitauit cui⁹ editio magiſtro Iohan
ni de gerſon aſcribit: ſed mag' apparet ſti
lus magiſtri Henrici de gorckheim.

❡ Ad gloriam benedicte trinitatis/ glo⸗
rioſeq3 ſemper virginis dei matris ac totius
curie celeſtis.

Tulit me domin⁹ cuꝫ ſeq̃rer gre
gem ⁊ dixit mihi vade ⁊ prophe
ta ad populũ meũ iſrael Amos
vij. Populus iſrael popul⁹ re⸗
gni francie nõ incõgrue poteſt ſpũalit nũ
cupari/ quẽ fide dei ⁊ cultu chriſtiane reli
gionis notũ eſt ſemp floruiſſe. Ad huius
regni filiũ quedã iuuencula/ paſtoris cu⸗
iuſdã filia/ que ⁊ ipſa gregẽ ouium ſecuta
fertur/ acceſſit. aſſerens/ ſe miſſam a deo q̃
tinus p ipſam dictũ regnũ ad eius obediẽ
tiam reducat. Ne autẽ ipſi⁹ aſſertio putet
temeraria etiã ſignis ſupnaturalibus vti
tur/ ſicuti reuelare occulta cordiũ ⁊ futura
cõtingentia puidere. Refert inſuper q2 ſit
raſa capite ad modũ viri. ⁊ volens ad act⁹
bellicos procedere/ veſtibus ⁊ armis viri⸗
libus induta/ aſcendit equũ. que dũ in eq̃
eſt ferens vexillũ: ſtatim mirabili viget in
duſtria/ quaſi peritus dux exercitus ad ar
tificioſam exercitus inſtitutõem. tũc quo
q3 ſui efficiũtur aĩoſi. Econtra vero aduer
ſarij timidi quaſi virib⁹ deſtituti. Ubi ãt
de equo deſcendit/ ſolitũ habitum mulie⸗
brẽ reaſſumẽs/ fit ſimpliciſſiã negocioꝝ

ſeculariũ quaſi innocẽs agn⁹ impugnata Fert
etiã q̄ viuit in caſtitate ſobrietate ⁊ ꝯtinẽ-
tia. deo deuota. ꝓhibens fieri occiſiones
rapinas ceteraſq̄ violentias oĩb⁹ his
qui ad dictã obedientiã ſe voluẽrũt exhibere
Propter hec ergo ⁊ ſilia ciuitates opida ⁊
caſtra / ſe ſummittũt regio filio / fidelitatẽ
ſibi ꝓmittẽtes Quo ita vt ꝓfertur ſe ha-
bente nõnulle queſtiões emergũt ⁊ ad ſui
declaratõem doctas aĩas alliciũt. Verbi
gratia An credi debeat vera nature hũane
puella. an in ſilẽ effigiẽ phantaſticã trãſ-
formata. Scđo an ea q̄ facit poſſint hũa-
nitus fieri ab ipſa. an ꝑ eam ab aliqua ſu-
ꝑiori cauſa. Tertia ſi ꝑ ſuꝑiorem cauſam
an ꝑ bonã. ſcʒ ſpm̃ bonũ. an malã vtputa
ꝑ ſpm̃ malũ. Quarta an eius verbis / fidu-
cia ſit exhibenda ⁊ eius opa tanq̄ diuini-
tus facta ſint approbãda. an phitonica ⁊
illuſoria Quia vero circa has aut ſiles
queſtiũculas alij ⁊ alij / aliter ⁊ alr̃ ſentiũt /
quatinus vtriq̄ ꝓ ſua defenſiõe valeãt ex
ſacris litteris teſtimonia ꝓferre / pñs hoc
opuſculũ nõ aſſerẽdo ſʒ collatiue dictãdo
offert quaſdã ꝓpoſitões ꝓ vna pte Rurſus
quaſdã pro alia. modo ꝓblematico / pro-
uocãs ſubtiliora ingenia / ad intelligẽtiã
ꝓfundiorẽ. Hoc tñ mẽoriter cõmendãdo
q̄ ad ſentẽtiandũ aliq̄d ſecure in hac ma-
teria / neceſſe ẽ h⁹ puelle mores. verba. ope-
ra. ceteroſq̄ geſtus / tã quos hʒ ſolitaria
q̄ eos q̄s hʒ cũ alijs in publico et ceteras
ſueuite circũſtãtias ad liquidũ ꝑagnoſce-
re / ⁊ an ea q̄ reuelat ⁊ prenũciat / ſꝑ vera in-
ueniãt. Vex in ſequẽtib⁹ ponẽda / accipi
debent iuxta cõis fame relatõeʒ a plurib⁹
fide dignis ad has ptes tranſlatam

Prima propoſitio.

Hanc eſſe verã puellã ⁊ verã nature hu-
mane ꝑſonã eſt ſimplr̃ aſſerendũ. Hec
ꝓpoſitio patet. q: nedũ phoꝝ regula canit
q̄ opatio arguit formã. quinimo ⁊ ſalua-
tor noſter teſtat̃ ex opib⁹ cognitõem eẽ ac-
cipiendã Quia igit̃ hec iuuẽcula inuenit̃
ꝯtinue cõformis alijs hoib⁹ in actib⁹ hũa-
nis loquendo eſuriendo comedẽdo bibẽ-
do vigilãdo dormiẽdo ⁊ ceteris hmõi / q̄s
dicere audeat eã nõ fore verã nature hũa-
ne ꝑſonã q̄ de alijs cõicãtib⁹ ſecũ in ſimi-
libus humane nature ſignis: igitur. ⁊c̄.

Secũda propoſi.

Ordinariũ ꝓphetie tpꝰ fuit ante xp̃i aduẽ-
tum / durãs in exordio naſcẽtis eccl̃ie cũ
opatõe miraculoꝝ. Hec ꝓpoſitio a ſacris
doctorib⁹ declarat̃ ex eo q̄ totũ veteris te-
ſtamenti tẽpus fuit figurale ad ꝓnunciã-
dũ xp̃i aduentũ ⁊ corꝑis. ſui miſtici futu-
rũ ſtatũ Silr̃ in ꝓmitiua eccl̃ia plures le-
gunt̃ fuiſſe ꝓphete Et quia ea tũc ꝑdicabã-
tur q̄ oẽm humane facultatis cognitionẽ
tranſcẽdũt. neceſſariũ fuit adhibere ſigna
ꝑ opa miraculoſa quib⁹ hmõi dicta cõfir-
marent̃. Alioqui min⁹ ſufficienter fuiſſe
ꝓuiſum ſaluti humani generis. Iuxta qđ
ait grego. q̄ planta recẽter terre infixa / in-
diget frequẽti irrigatõne vt bene radicata
cõualeſcat. igitur. ⁊c̄.

Tertia propoſitio.

Currẽtibus iam dieb⁹ / nõ indigne cenſe-
tur interdũ quaſdã ꝑſonas ſuſcitari ad ꝓ-
phetie ſpũm ⁊ moueri ad opatõem mira-
culoꝝ. Hec ꝓpoſitio eſt auguſtini in de
ciuitate dei. ⁊ etiã extrahi põt ex doctrina
greg. Cui⁹ declaratõ etiã ex eo patʒ q: ſal-
uatoris ore nobis eſt ꝓmiſſum. q̄ ipſe no-
biſcũ eſt vſq̄ ad ꝯſummatõem ſeculi. diri-
gens gen⁹ humanũ mãu ſue prouidẽtie
prout oportunitas noſtre ſalutis expetit
Sicut enĩ poteſtatẽ ſuã non alligauit ſa-
cramẽtis / ita nec alligauit eã alicui tẽpori
locis aut ꝑſonis quinimo in multis eius
miſeratiõibus ſemꝑ aſſiſtit hũano generi
cõgrua remedia ⁊ auxilia prouidẽdo Nõ
enim ait yſaias abbreuiata eſt manus do-
mini vt nõ poſſit redimere igit̃ ⁊c̄. Cũ igit̃
reuelatõe occultoꝝ ⁊ opatiõe miraculoꝝ
genus humanũ indiget excitari ⁊ reuoca-
ri nũc in vno populo nũc in alio / pie cen-
ſendũ eſt talia nobis nõ denegari igit̃. ⁊c̄.

Quarta propoſitio

Sacris cõſonat litteris / ꝑ fragilẽ ſexũ
⁊ innocentẽ etatẽ / exhibitã a deo fuiſſe po-
pulis ⁊ regnis / letã ſalutẽ. Hec ꝓpoſitõ
patet q: teſte ap̃lo eligit deus ĩfirma mũ-
di vt fortia queq̄ cõfundat. Hinc exẽpla-
riter ꝓcedẽdo legit̃ de delbora heſter ⁊ Iu-
dith ĩpetratã fore pp̃lo dei ſalutẽ. Et da-
nielẽ in pueritia ſuſcitatũ ad liberatõẽ ſu-
ſanne. Sic dauid in iuuẽtute golyã pro-
ſtrauit. Nec immerito quia hoc modo fit
euidẽtior diuine pietatis affluẽtia ne ho-
mo ſuis virib⁹ aſcribat ſed deo poti⁹ grãꝫ

actiones referat. Sic enī p humilē virginem totius generis humani redēptio orta eſt. igitur. ꝛc.

Quinta propoſitio

Non teſtatur ſacra ſcriptura/ miſſos a deo praue vite homīes ſub tali forma aut modo ſicut de p̄dicta puella cōis celebrat recitatio. Patet hec ꝓpoſitio qꝛ ſicut dicit apl'us. Nō eſt cōuentio xpi ꝛ belial. nec dignat̄ inire ſocietatē aut cōtrahere familiaritatē cum demonijs vt eoꝝ miniſtris ꝛ mēbris. Quis legat̄ quoſdā malos interdū aliquid trāſeūter ꝓphetaſſe. ſicut balaā ꝓphetabat q̄ ſtella orireť ex iacob ꝛ ſaul et cayphas prophetauerūt. Sed longe aliť eſt de hac puella que ad nutū habet vſum donorū ſupnaturaliū in manifeſtādo occulta/ ꝛ prenūciando futura/ ſuo miſterio deſeruientia, ꝓhibendo inſup (vt p̄miſſuz eſt) fieri occiſiones ꝛ cetera vicia. exhortādo ad virtutes ꝛ cetera ꝓbitatis opa in q̄bus de' glorificať. Sicut ergo in ſpiritu dei premiſſus eſt Joſeph ante patrē ꝛ fratres in egiptū. ꝛ Moiſes ad populi iſrael liberatōem. ꝛ Gedeon ꝛ ſupradicte femie. Pari modo hanc iuuēculā non eſt incōgruū connūerari bonis ſpecialiter a deo miſſis/ p̄ſertim cu3 nec munera querat. et ad bonū pacis tota deuotōe laboret. Hic enī3 nō eſt opus mali ſpūs qui potius eſt autor diſſenſionis q̄ȝ pacis.

Sexta propoſitio

quaſi corollarie ſequens ex antea premiſſis propoſitionibus.

Hec filia vera pſōna in humana natura eſt a deo ſpecialiter miſſa ad ea que non humanitus ſed diuinit' fiunt opa. cui fides eſt exhibenda. Pat3 hec propoſitō reſpondēs queſtionib' p̄libatis. Q enī ſit vere homo patet ex ꝓpoſitōe prima. Et quia nō deſinit etiā his dieb' deus nobis ſpecialiter prouidere per ſupnaturalia ſigna/ nō eſt incongruū deo aſſumere puellam innocentē precipue iuxta quartā propoſitionē. Et quia donū iſtud pſeuerant apud eā reſidet ad finē deificū/ et p media virtutis ꝛ honeſtatis ſicut aſſerit ꝓpoſitio q̄nta/ videtur conſequēter hec propoſitō ſexta fore cōcedenda. Nec mirꝫ ſi i ſtatu equeſtri ſit alterius luminis q̄ȝ in ſolito ſtatu muliebri. quia etiā Dauid volēs dominū cōſulere/ induebat ephot. et ſumpſit pſalteriū. et Moyſes dum virgam geſtabat mirabilia faciebat quia (ſicut dicit Grego.) ſpūſſanctus frequenter ſe interius cōformat exterioribus cōcurrentib'. Ita ex p̄libatis poteſt quis huius vie amicus ſumere occaſionē defendēdi ſua3 partē/ vlterius etiā procedendo ad ampliorem dilatatōem. Quia vero inueniūtur alij in oppoſitam partē magis inclinati ſupereſt afferre ex ſacra ſcriptura quedam teſtimōia ex quib' valeāt ſue poſitōnis ſumere fulcimēta inſpiciendo ſubſcriptas propoſitōnes.

Prima propoſitio

Multi pſeudo ꝓphete ſunt venturi aſſerētes ſe diuinitus a deo mitti. Hec ꝓpoſitio eſt ſaluatoris dicētis q̄ in nouiſſimis diebus ſc3 legis euangelice/ multi dicēt ſe venire in nomine meo ꝛ multi per eos decipiētur. Unde ꝛ apoſtolus ait q̄ angel' ſathane transfigurat ſe in angelum lucis. Nec mirū qꝛ malignus ille rex ſup oīes filios ſupbie inceſſanť nitiť vſurpare diuinitatis excellentiā ꝛ ideo ꝓcurat falſos ꝓphetas ſub nomine dei miſſos ad decipiendū. igitur. ꝛc.

Secūda propoſi.

Pſeudo prophete freq̄nter ꝓnunciant occulta cordiū ꝛ effectus futuroꝝ ꝯtingētiū. Hec ꝓpoſitio cōcedi ſolet a doctoribus. Cuius ratio eſt qꝛ quāto virtus ē altior/ tanto ad ampliora ſe extēdit. Cōſtat autē q̄ intellectus demonū. multo eſt altior intellectu hūano/ ꝛ ita q̄ nobis ſunt occulta ꝛ futura que nob̄ ſunt ignota. a malo ſpiritu ſunt cognita. Et ita ꝓphete demonū/ ex eoꝝ inſtructione poſſunt talia reuelare. igitur ꝛc.

Tertia propoſitio

Nō facile diſcerniť ver' a falſo ꝓpha p exteriores appn̄tias ꝛ ſig. Hec ꝓpoſitio p3 qꝛ nō oꝫ ꝓphetā fore vite virtuoſe. aut hre grā3. ꝛ p̄nt demonū ꝓphete occulta nob̄ ꝛ futura p̄noſticare. ꝛ ſic plib' alijs cu3 q̄b' ꝯueniūt cū veris prophis. Q ſi interdū p̄nuncient falſa/ ſciūt palliare/ dādo aliū itellectū/ aut allegare veros ꝓphas interdū ꝓphetātes aliq̄ q̄ nō euenerūt. Sic de iſaia ꝛ Jona ꝓphis legiť. Propter quod etiam

apoſtolus dicit ꝙ nō omni ſpiritui credē
dum eſt/ſed tentandi ſunt ſi a deo ſunt. in
ſinuans difficilē diſcretōem inter bonos
et malos prophetas .igitur ꝛc̄.

Quarta propoſitō

Nunc tempe gratie ſpecialem fieri a deo
miſſionē/ ad tempalis felicitatis proſpi/
tatem/ nō multā habet apparentie effica/
ciā. Hec propoſitio poteſt ſumi ex hiis
que auguſtinꝰ ſepius cōmēorat. Nā bona
preſentis vite/ equalit̄ cōceduntur bonis
ꝛ malis/ iuſtis ꝛ iniuſtis/ pſertim hoc tem
pore gratie. ne boni amorē ſuū affigant
bonis tranſitoriis in quibus mali pluri/
mū florent. Ut etiam attendāt que bona
reſeruat amicis in futura vita/ quādo ini/
micis ſuis affluenter cōfert huius vite trā
ſitoria bona. Fieri igitur miſſionē pſent̄
felicitatis, pcuratiuā et prenoſticatiuā (q̄
paruipendenda ſcribit) modicā videt̄ ha
bere apparentiā/ tamē in veteri teſtamen
to dum populꝰ ille ſeruiebat deo pro hiis
tempalibus bonis/ legitur ad talem int̄/
dum factam fuiſſe mentōem. Igitur. ꝛc̄.

Quinta propoſitio

Duo cōmittit hec puella que legūtur
prohibita in ſacra ſcriptura. Hec pro/
poſitio patet q2 deut. xxii. Lex prohibꝫ ne
mulier induat veſtes viri. Et apl's probi
bet: ne mulier radat caput ad moduꝫ viri
Utriuſqꝫ aūt oppoſitū de hac puella nar
ratur. Et videtur prima facie ad quandā
indecentiā vergere iuuenculā/ puellam
inſidere equo habitu virili indutā. et cuꝫ
deus diligat modeſtiaꝫ videtur derogare
diuine miſſioni ſe effeminare in virilē for
mā. Neqꝫ videt̄ cōcordare, cum familiari
miſſioni talis modus quia tam familia/
ris miſſio fit per ſpiritū ſanctificantē in/
terius animā. Iuxta illō Sapie. vii. Sa
pientia dei ſe trāſfert in aīmas ſcās ami
cos dei ꝛ prophetas cōſtituit. ꝓpter quod
ſi huius iuuencule miſſio ſit prophetica
oportet eaꝫ eſſe cuiuſdā excellentis ſancti
tatis et diuini animi intrinſecus. ꝛ talem
pſonam indecens videt̄ trāſformare ſe in
virū ſecularē armoꝝ. Non enī ſic legit̄ de
heſter ꝛ iudith licet ornarēt ſe cultu ſolen
niori muliebri tamē vt gratiꝰ placerēt his
cum quibus agere conceperunt. Igitur
et cetera.

Sexta propoſitio

Dictam puellā a deo ſpecialiter miſſaꝫ
ꝛ deū opari per eam/ aut ſibi fiduciā fore
adhibendā/ nō poteſt oſtendi p ſufficien
tem apparentiā. Hec propoſitio patet
quaſi corollarie ex pmiſſis. Quia ſi multi
venturi ſint falſi ꝓphete ſimiles veris. Si
ad felicitatis tpalis pſpitatē nō fit ſpecia
lis miſſio ſub tpe gratie. Si proceſſus eiꝰ
fiat cōtra diuina mandata. quomō poſſit
aſſertiue teneri hmōi filiā/ ſingulariter a
deo electam ad ea ſequēda que famātur:
Ex quibus patet qualiter huiꝰ vie fau
tores/ ſuam partē poſſint colorare oppo
ſitam viā impugnādo. Inſup ad pfundio
ra inueniēda occaſionem ex pmiſſis acci
piendo. Itaqꝫ hec hincinde copulata. col
latiue poſita offerūtur viſuris cauſa pre/
ſentis caſus vel futuri cōſimilis/ vt et ipſi
aliquid reſpondere valeant cōſimiles que
ſtiones mouētibus. ſemp ad gloriā dei q̄
regnat in ſecula benedictus. Amen.

Compilatū a magiſtro Ioh. de gerſon de mirabili victoria cuiuſdā puelle. de pꝰfectāes recepte in ducē belli exercitꝰ Regis frācoꝝ ꝯ anglicos.

Preſupponēdū eſt ī pmis ꝙ multa
falſa/ ſunt pbabilia. imo ſm phm
ñ refert q̄dā falſa pbabiliora eē q̄
buſdā veris vſqꝫ adeo ꝙ duo ꝯdictoria ſil'
ſtāt ī probabilitate lꝫ ñ ī veritate. Aduer
tēdū ē vltiꝰ ꝙ iſta pbabilitas ſi rcē fūdata
ſit ꝛ rite ītellectā/ ñ ē dāna error vl' erronea
niſi ptinacit̄ extēdat̄ aſſertō vltra t̄minos
pbabilitatis. Rō hꝰ ē q2 pbabil'r loq̄ns fun
dat ſe in h ꝙ rōes ꝛ appntias hꝫ p pte ſua
Et h vtiqꝫ verū eſt niſi ſit penitꝰ īprobabi
le. Uel ꝫ ē ſil'r de pte oppoſita ꝙ ad eā ſunt
rōes ꝛ appentie ſeu veriſiles ꝯiecture. Et h
ſil'r pt eē ꝛ ē ſepe veꝝ, nec iſta ꝯdicūt ſic ex
poſita. Attēdēdū ē t̄tio ꝙ aliq̄ ꝯcernētia
fidē ꝛ bonos mores/ ꝯſiderant̄ in duplici
dn̄a q̄ntū ſpectat ad pn̄s. Aliq̄ ei dicūt̄ de
necitate fidei ꝛ ī iſtis nō lꝫ dubitare l' pba
bil'r opīari iuxta illō vulgatū. dubiꝰ ī fide
īfidel' ē. et de t'lib iuſta eēt ꝯq̄ſtio neqꝫ lex
illa ciuil' barbarꝰ hꝫ locū neqꝫ ī t'lib cōis
error faceret ius imo tāto deterior q̄nto cōi
or eēt deiqꝫ ferro ꝛ igne extermiandꝰ iuxta
ecc̄aſticas ꝛ ciuiles cēſuras ꝯ hereticos la
tas. locū eē hꝫ illō metricū ſalubre. ñ patit̄